

Elie Wiesel

NOAPTEA

CORINT

tatăl pentru că acesta nu își făcuse bine patul. Bătrânul plângea, iar fiul lui urla: „Dacă nu încetezi imediat, nu îți mai aduc pâine. Ai înțeles?” Însă micul servitor al olandezului era adorat de toți. Avea o față de înger nefericit.)

Într-o zi, centrala electrică de la Buna s-a defec-tat. Chemat la fața locului, Gestapo a ajuns la con-cluzia că era vorba de un sabotaj. A fost descoperită o pistă. Aceasta ducea la blocul *Oberkapo*-ului olan-dez. Și acolo au fost descoperite, după percheziție, multe arme!

Oberkapo a fost arestat pe loc. A fost torturat timp de mai multe săptămâni, dar degeaba. Nu a spus niciun nume. A fost transferat la Auschwitz. Nu am mai auzit nimic despre el.

Micul *pipel* însă rămăsese în lagăr, la carceră. Tor-turat, a păstrat și el tăcerea. SS l-au condamnat la moarte, ca și pe alți doi deținuți la care fuseseră des-coperite arme.

Într-o zi, la întoarcerea de la lucru, am văzut trei spânzurători ridicate pe platforma unde se făcea apelul, trei corbi negri. Apel. Soldații SS în jurul nos-tru, cu mitralierele îndreptate spre noi: ceremonia tradițională. Trei condamnați aliniați — printre ei, micul *pipel*, îngerul cu ochi triști.

SS păreau mai preocupați, mai neliniștiți ca de obicei. Spânzurarea unui copil în fața a mii de spectatori nu era un lucru obișnuit. Șeful lagărului a citit verdictul. Toți ochii erau ațintiți către copil. Acesta era livid, aproape calm, își mușca buzele. Umbra spânzurătorii îl acoperea.

Lagerkapo a refuzat de această dată să fie călău. A fost înlocuit de trei SS.

Cei trei condamnați au urcat împreună pe scaune. Cele trei gâturi au fost introduse în același timp în nodurile funiilor.

— Trăiască libertatea! au strigat cei doi adulți.

Băiatul tăcea.

— Unde este bunul Dumnezeu, unde este? a întrebat cineva în spatele meu.

La un semn al șefului lagărului, cele trei scaune au fost împinse.

Liniște absolută în tot lagărul. La orizont, soarele apunea.

— Descoperiți-vă! a urlat șeful lagărului.

Vocea îi era răgușită. Noi plângeam.

— Acoperiți-vă!

Apoi a început defilarea. Cei doi adulți nu mai trăiau. Limbile le atârnavă, umflate, vinete. Dar a treia funie nu era imobilă: fiind mai ușor, copilul încă trăia...

Noaptea

A rămas așa mai bine de jumătate de oră, lup-
tând, între viață și moarte, agonizând sub ochii
noștri. Și am fost obligați să ne uităm la el. Era încă
viu când mi-a venit rândul să trec prin fața lui.
Limba îi era roșie, ochii nu i se stinseseră încă.

În spatele meu, am auzit același om întrebând:

— Unde este Dumnezeu?

Și am simțit cum, în adâncul ființei mele, o voce
îi răspundea:

— Unde este? Uite-l aici — e spânzurat aici, pe
eșafodul ăsta.

În seara aceea, supă avea gust de cadavru.

Elie Wiesel

NOAPTEA

Tradusă pretutindeni în lume, vândută în milioane de exemplare și îndelung comentată, *Noaptea* s-a numărat, alături de jurnalul Annei Frank sau de memoriile lui Primo Levi, printre primele cărți ce au descris martiriul evreilor din lagărele naziste. Depunând mărturie despre infernul trăit la Auschwitz, Elie Wiesel se întreabă și astăzi, în prefața prezentei ediții, dacă există cuvinte capabile să înfățișeze inimaginabilul, acel „univers dement și rece în care era uman să fii inuman”. Încercarea trebuie însă făcută, pentru a nu repeta istoria, pentru a nu lăsa tristețea trecutului să devină viitor. Fiindcă „uitarea înseamnă pericol și insultă”.

Fără această mică lucrare, viața mea de scriitor sau viața mea pur și simplu nu ar fi fost ceea ce este: viața unui martor care se consideră obligat, din punct de vedere moral și uman, să împiedice dușmanul să obțină o victorie postumă, ultima, ștergându-și crimele din memoria oamenilor.

Elie Wiesel

ISBN: 978-973-135-682-2

9 789731 356822

www.grupulcorint.ro